

P Á S O V E C

Měsíčník 73. tankového praporu
02/2009

Výcvik NRF

Modsaf 2. tanková rota

Střelby Velitelské roty

Murphny a zákony boje

*Jsme dostatečně vzdělání
(objasňuje náčelník S1)*

Školení o minovém nebezpečí

Pout' do Lurd

Kontroly vojáků

Kurzy BMATT

Sportovní zápolení velitelské roty

Hraničáři od Hlučína

Naše technika

Slovo Vrchního praporčíka

Minulém měsíci u našeho praporu rozpoutalo vášnivou diskusi zřízení praporčické rady. Ačkoliv je tento termín nepřesný, už jenom samotný fakt o sdružování praporčíků mimo jejich přípravu vyvolal debatu napříč všech hodnostních sborů.

Nejde o módní trend či pokus praporčického sboru o převzetí moci u praporu. Jenom se snažíme držet hesla :

Každý at' dělá svoji práci a nechá ji dělat i ostatní

Zjednodušeně to znamená, že důstojníci jsou odpovědní za plánovací a kontrolní činnost. Praporčíci jsou ti, kteří zabezpečí provedení těchto plánů a rotmistrovský sbor je vykonavatel stanovených úkolů.

Z tohoto důvodu je důležité aby praporčíci, kteří jsou odpovědní za vlastní provedení, měli možnost se sejít a upřesnit si standarty, které budou platit u celého praporu. Toto můžeme zabezpečit díky **shromáždění praporčíků a praporčickému klubu**.

Shromáždění praporčíků je povinné pro všechny praporčíky praporu. Bude ho svolávat vrchní praporčík podle aktuální potřeby mimo plán. Na tomto shromáždění se ostatní praporčíci dozví aktuality z různých rozborů, nové trendy či úkoly od velitele. Dále budeme řešit modelové situace spojené s morálkou rotmistrovského a praporčického sboru a budeme navrhopvat veliteli praporu naše návrhy či opatření. Do tohoto procesu vstupuje mnoho dalších faktorů a proto samotné rozhodnutí velitele praporu nemusí být totožné se závěry shromáždění. Shromáždění praporčíků neřeší problémy vojáků spojené s výkonem systemizovaného místa, protože to je záležitost jednotky a vrchního praporčíka.

Členem praporčického klubu mohou být pouze příslušníci praporčického sboru našeho praporu a členství je dobrovolné. V zahraničních armádách tyto kluby fungují hlavně proto, aby se praporčíci, kteří určují standarty, mohly setkávat na neformální úrovni a tyto standarty mezi sebou prodiskutovat. Exklusivní členství v tomto klubu nám pomůže vytvořit pevnější vazby a silnější sbor, který má za úkol podporovat a pomáhat sboru důstojnickému.

Dovolte mi závěrem přivítat všechny navrátilce z misí po celém světě a věřím, že proces aklimatizace na mírové podmínky proběhne poklidně. Dále bych rád přivítal u praporu nové příslušníky a popřál jim mnoho úspěchů a bezproblémové začlenění do našeho kolektivu, já pro to udělám maximum.

Vrchní praporčík 73. tankového praporu „Hanáckého“
Vladimír Blažek

„Hanáci, držte se!“

www.73tankovyprapor.army.cz

Dobře vybudovaný tým, může dosáhnout takového úspěchu, o kterém jste nikdy ani nesnili.

John C. Maxwell

Výcvik předurčených jednotek NRF

V týdnu od 16.2.-20.2.2009 proběhl nepřetržitý výcvik mechanizované roty, 1.tankové roty a 2.tankové roty. Činnost na CBOO byla zaměřena na činnost družstva při napadení konvoje a výcvik bojových drilů nutných k zvládnutí této problematiky.

Hlavními instruktory drilů byli příslušníci mechanizované roty, zástupci velitelů čet – prap. Dvořák Jiří a prap. Jurčaga Petr. Svého úkolu se zhostili na výtečnou a výsledný efekt při finálním sešvicení byl na vysoké úrovni. Pokud jednotky neplnily hlavní úkol, věnovaly se bojovým drilům, přesunům v patrolách a reakcím při nastřelení.

Již první den se vyčlenila s celého uskupení malá jednotka – střelci specialisti. Jejich výcvik vedl rtm. Brabenec Jan, neboť má zatím největší zkušenosti s touto zbraní – SVD.

Tématicky se zaměřili na maskování, pohyb v terénu, vyhledávání protivníka, výstavbu palebných postavení a opor pro střelbu z různých poloh.

V následujícím týdnu proběhne vyvrcholení našeho výcviku na SST Velká Střelná, kde se prověří nabyté dovednosti s ostrou municí a střelci specialisti prodělají výcvik s instruktorem ze 102. průzkumného praporu.

Na závěr bych chtěl opět poděkovat kuchařům za přípravu stravy a určitě velký dík patří všem, kteří se podíleli na zabezpečení výcviku.

Text a foto: prap. René Dán

ModSAF 09 aneb konec iluzí.

Sedím u zčernalé obrazovky monitoru kde jen dole svítí nápis „ KATASTROFICKÉ ZNIČENÍ“ čekám na povel „*sesednout, nástup na učebně*“. Je to tu, odcházím s osádkou a potkávám ostatní „bojovníky“, většina se tváří nějak kysele. Útržkovitě zaslechnu „a co vy? Přežili jste?“ „ztráta mobility a palebné schopnosti“ „my jen mobilita“ „a kdo vás dostal?“ „nevím snad pancéřovník a vás?“ „netuším, asi bevko“

Byl to masakr. Vzhledem k síle kterou jsme disponovali a k minimu jenž měl enemy je to tragické. Pokouším se zopakovat co se vlastně stalo, něco děláme blbě.

Přicházíme na učebnu, velitel roty už je tu a ani se nerozčiluje. Jen nevěřícíně kroutí hlavou. „Co jste dělali? Děláte chyby, které jste dřív nedělali! Vy neovládáte ani úplné základy!“ A má pravdu. Když se zamyslím, uvědomím si, že jsou problémy se souhrou v osádce, ještě horší je sladěnost čety a o sladěnosti roty radši psát nebudu.

Byli jsme dál. Šlo nám to. Ale kdy? Už je to nějaký rok, co byly tanky na taktikách. Pro některé i rok a půl. Na poslední modsaf si už ani nevzpomenu. A to je ono. Stejně jako si nevzpomenu, jak se projíždí křižovatky a jak jsme dělali další věci. Horlivě debatujeme s veliteli tanků, jak se to vlastně dělalo a jak to budeme dělat teď. Je to ostuda .Jediní, kdo se tváří spokojeně, jsou příslušníci OPFORu. A mají důvod.Při minimálních vlastních ztrátách zastavili postup necelé roty.

A proč to vlastně píšu? Zamýšlím se tímto nad článkem, jenž vyšel ve „Vojenských rozhledech“ č. 1/2007 a pojednává o situaci v izraelské armádě. Autorem článku je Ing. Josef Nastoupil, který čerpal z oficiální zprávy genmjr. Israela Tala. Půjčím si úryvek ze strany 61 třetí odstavce, pojmenovaný „Nedostatečný výcvik tankových osádek“

Cituji:“Během minulých šesti roků byla většina ozbrojených sil nepřetržitě zasazena v bojích vysoké intenzity ve městech. Všechny pravidelné síly, včetně tankových osádek, byly přecvičeny na pěší jednotky pro policejní úkoly. To mělo nepříznivé důsledky, když byly po krátkém výcviku zasazeny jako osádky tanků v Libanonu do boje proti dobře vycvičenému a vyzbrojenému protivníkovi. Výsledkem bylo, že tankové jednotky musely přizpůsobovat svoje postupy během boje.“ Konec citace.

Vím, nezní to nijak tragicky, ale celý článek před citací hovoří také „jen“ o přizpůsobování postupů v průběhu boje.Nevím jestli někdy dosáhneme úrovně izraelských tankistů, ale přibližování k jejich kvalitám, tím že budeme opakovat jejich chyby mi připadá poněkud...

Text a foto: **prap. Peter Kost**

STŘELBY VELITELSKÉ ROTY

Z LAFETOVANÝCH ZBRANÍ

Ve dnech 12.až 14. ledna provedla velitelská rota přípravu na nácvik střelb z lafetovaných zbraní – DŠK, KPVT a PKT. Pod dohledem velitele roty jsme se připravovali nejen z metodiky činnosti na palebné čáře či manipulace se zbraní, ale proběhla také příprava týkající se terčové situace a provádění oprav střelby. Příslušníci spojovací čtyry plnily cvičení č.4 z protiletadlového kulometu vz.38/46 DŠK. DŠK je hlavní zbraní na spojařské „Bečvě“, obsluhuje ji radista-operátor. Velitelská četa z KPVT a PKT cvičení č.1. (Dále se budeme zmiňovat spíše o činnosti spojovací čtyry).

Byl krutý mrazivý 15. leden, prostě klasický zimní den pro střelby jako stvořený ☺. Ve zbrojním skladu jsme zbraně řádně prolili olejem, bez kterého by brzy vypověděla službu. Lafetace (u DŠK) byla dílem okamžiku a nic nebránilo tomu, po vyhlášení signálu, vyrazit směr Podkova, kde byla provedena rektifikace zbraní. Poté se vozidlo přesunulo do určeného výchozího postavení. Z řídicí věže jsme měli možnost vidět terčový manévr (z věže to bylo v pohodě, horší pak z místa bez kolimátoru ☺). Po nástupu a dopřesnění informací následovalo navázání spojení a zahájení samotných střelb.

Ze spojovací čtyry střelili 4 střelci. Proč tak málo?? Kulomet smí obsluhovat pouze ti, kteří absolvovali kurz (oproti minulým střelbám). Nejlepším střelcem byla nrtm.Linhartová Marcela.

Po ukončení střelb byla R5tka navedena do parku, kulomet odlafetován, vyčištěn a uložen zpět do zbrojního skladu. A jaký měli střelci pocit z nácviku střelb? Jednak jsme se shodli, že kulomet budeme využívat, i když se nebudeme zrovna připravovat na střelby. Snad nebude problém v rámci střelecké přípravy si kulomet vyzvednout, rozložit, složit, zkusit si metodiku. Aby až zase budou v plánu střelby z lafetovaných zbraní, nepadal nikdo do mdlob a neměl děs v očích, jestli to zvládneme ☺ Toto zaměstnání bylo i zpestřením od klasických střelb a opakování se nebudeme bránit

Pozn: Ještě máme pár informací:

Protiletadlový kulomet DŠK („Děkt'arev Špagin Kulomet“) se používá k ničení vzdušných cílů, lehké obrněné techniky, ničení živé síly a palebných prostředků. Tento velkorážný kulomet probíjí pancíř až do 20mm. Je zbraní automatickou (samočinnou) s pevnou hlavní, která je chlazená vzduchem. K činnosti závěru je využito tlaku plynu na píst. Závěrový mechanismus je uzamčeného typu. Střelba je možná pouze dávkami. Zaměřování lze optickými (kolimátorem) nebo mechanickými mířidly (muška, hledí).

TTD:

Ráže.....	12,7mm
Rychlost střelby.....	teoretická 560-600 ran/min bojová 100 ran/min
Účinný dostřel.....	na vzdušné cíle až 1500 m na pozemní cíle až 2000 m se zaměřovačem až 3500 m s mech.mříďly až 3300 m
Maximální dostřel.....	až 7000m
Počáteční rychlost.....	830-850 m/s
Hmotnost.....	34 kg
Rozsah hledí.....	0 – 3300 po 100 m
Počet nábojů ve schránce.....	50 (5 pásů po 10ti člancích)

Text a foto: Příslušníci spojovací čety

Murphy a zákony boje

Když tě může vidět tvůj velitel, tak nepřítel také.

Nepřátelská palba má vždy přednost.

Nejnebezpečnější věcí na světě je důstojník s mapou a kompasem.

Nejlepší cesta nikdy není snadná.

Snadná cesta je vždy zaminovaná.

Žadná jednotka připravena k boji neprošla inspekcí (TeKo, KoKo ...)

Žadná jednotka připravena k inspekcí neprošla bojem.

Žadný operační plán nepřežil první bojový kontakt.

Filozofie odstřelovače: „Když budeš utíkat, jenom umřeš unavený“

Ty nejsi Superman (Bigo a piloti si udělají poznámku).

Profesionál je předvídatelný, amatér je ten, kdo je nebezpečný.

Nikdy nepřítahuj palbu, dráždí to každého kolem tebe.

Tvůj přítel v boji je velice důležitý, dává to nepříteli možnost vystřelit i na někoho jiného.

Nikdy nevypadej důležitě, přitahuje to nepřátelskou palbu.

Když ti chybí všechno, jenom nepřítel je hodně, jsi v bitevní zóně.

Když s úspěchem postupuješ vpřed, kráčíš do pasti.

Když se tvůj útok vyvíjí mimořádně dobře, jsi v pasti.

Jediná věc, která je přesnější, než nepřátelská palba je přátelská palba.

Když poprvé neuspěješ, volej leteckou podporu.

Je jedno, kterým směrem se dáš na pochod, bude to do kopce.

Když potřebuješ nastavit frekvenci vysílačky, kterou jsi si právě napsal, nejdůležitější číslo je rozmazané.

Vysílačka přestane fungovat obvykle tehdy, když potřebuješ palebnou podporu.

Svítilí střelivo funguje na obě strany.

Dosah střepin u ručního granátu je vždy o krok delší, než můžeš doskočit.

Věcí, které potřebuješ nejvíce, je vždycky nedostatek.

Dvě věci, které musí být spolu, aby fungovali, se zásadně dopravují odděleně.

Nezapomeň, že tvoji zbraň vyrobila firma, která vyhrála s nejnižší cenovou nabídkou.

Jsmo dostatečně vzdělání ?

Už delší dobu mě ponouká myšlenka přispět do našeho časopisu, ale pořád jsem nevěděl s čím. Snad nějaká reakce na články nebo vyslovit svůj názor na náladu u praporu ? Poté mě však vždy zdrtlí fakt, že nejsem žádný spisovatel ani novinář a tak nevím o čem bych psal. Ale když se nad tím člověk zamyslí, o čem by Vám personalista mohl napsat, může toho být hodně. Tak tedy než se pustíte do studia statistických údajů v jejichž vedení nám pomáhá ISSP (do kterého požadované údaje musíme nejdříve zadat), si myslím že v této oblasti se u nás udělal obrovský kus práce. Lidé si uvědomili a uvědomují, že investice do vzdělání je investicí do budoucnosti, která se dříve či později vrátí ať už po stránce profesní nebo i osobní. V Tabulce číslo 1 je vidět s jakým vstupním vzděláním máme obsazeny systemizovaná místa (dále SM) u útvaru, přičemž se nemůže stát, že na SM bude sedět osoba, jejíž vzdělání neodpovídá tomu, které je stanoveno v tabulkách počtů. Jedinou výjimku tvoří SM s hodnotou štábní rotmistr, kde je podle VMO č. 221/07 stanoveno Úplné střední odborné vzdělání s maturitou (bez vyučení) překlenovací období 5 let od účinnosti vyhlášky tzn. do 31.8.2012.

V Tabulce číslo 2 je porovnání plánované a dosaženého vojenského vzdělání tzv. kvalifikačních požadavků tak jak stanoveny v TP na SM. Pokud osoba KvPo nesplňuje, není toto překážkou k zařazení na SM, jak je ostatně vidět, že u praporu máme 3 % VzP, kteří toto nesplňují. Snaha je, aby na SM byli zařazováni už osoby které vše splňují, ale ne vždy se to daří a je to možné.

Statistika kvalifikačních předpokladů (KvPř) VZP a o.z.

TAB.č.1

Dosažený	Plánovaný														Součet	Splňuje	Nesplňuje		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14					
1																	0	0	
2																	0	0	
3																	0	0	
4																	0	0	
5																	0	0	
6	1			45		105											151	151	0
7																	0	0	0
8	1			3		2				7							13	13	0
9				12		23				22							57	57	0
10	1			26		55		4		61							147	147	0
11	1																1	1	0
12										2		16					18	18	0
13	2									1		26	7				36	36	0
14																	0	0	0
Součet	6			86		185		4		93		42	7				423		
Splňuje	6	0	0	86	0	185	0	4	0	93	0	42	7	0			423	423	100%
Nesplňuje	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0			0	0	0%

Statistika kvalifikačních požadavků VZP

TAB.č.2

Dosažený	Plánovaný								Součet	Splňuje	Nesplňuje
	0	1	2	3	4	5	6	7			
0		3							3	0	3
1	2	205	2	5					214	207	7
2		23	7	1					31	30	1
3	2	28	3	79					112	112	0
4				1					1	1	0
5	2			8		41	3		54	51	3
6						1	3		4	4	0
7										0	0
Součet	6	259	12	94		42	6		419		
Splňuje	6	256	10	88	0	42	3	0		405	97%
Nesplňuje	0	3	2	6	0	0	3	0		14	3%

Číselník KvPř - Kvalifikační předpoklady

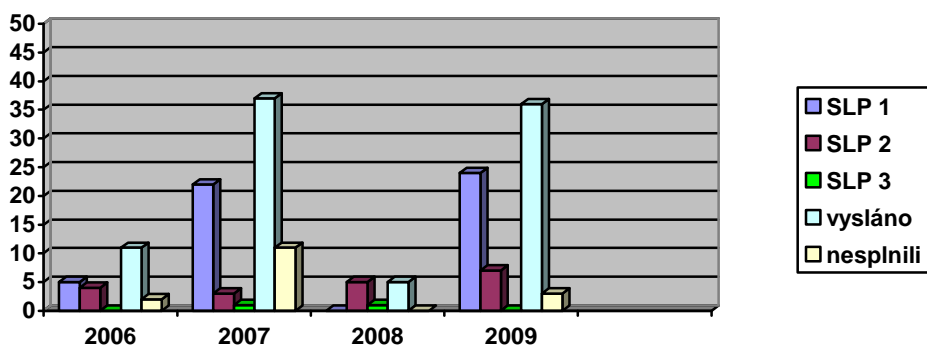
Kód	Text
1	Bez vzdělání
2	Neúplné základní vzdělání
3	Základní vzdělání
4	Nižší střední vzdělání
5	Nižší střední odborné vzdělání
6	Střední odborné vzdělání s výučním listem
7	Střední nebo střední odborné vzdělání bez maturity i výučního listu
8	Úplné střední všeobecné vzdělání
9	Úplné střední odborné vzdělání s vyučením i maturitou
10	Úplné střední odborné vzdělání s maturitou (bez vyučení)
11	Vyšší odborné vzdělání
12	Vysokoškolské bakalářské vzdělání
13	Vysokoškolské magisterské vzdělání
14	Vysokoškolské doktorské vzdělání

Číselník KvPo - Kvalifikační požadavky

Kód	Text
0	bez vojenského vzdělání
1	odborný kurz
2	kurz velitelů družstev
3	základní praporčický kurz
4	štabní praporčický kurz
5	základní důstojnický kurz
6	kurz pro vyšší důstojníky
7	kurz Generálního štábu

Co se týká jazykové přípravy, která je kolem nás skloňovaná snad ve všech pádech. Za sebe mohu říci jen tolik, že tuhle oblast u nás nastartovaly především dva kurzy, které si prapor sám zorganizoval a částečně zaplatil v roce 2007 jako přípravu před zahraniční misí MNF v Irácké republice. Do této doby byly uspokojovány naše požadavky v průměru tak ze 30 – 40 % a vysílání jen hrstky z našich příslušníků vzhledem k nastaveným prioritám, které v byly minulosti .

Pro názornost jsem vše dal do grafu, kde bylo vysláno v roce 2006 – 11 osob, v roce 2007 – 37 osob, v roce 2008 – 5 osob, v roce 2009 – 36 osob. V dalších tabulkách, jen pro názornost, je vyobrazena statistika maximálních získaných úrovní znalosti anglického jazyka dle normy STANAG 6001 po hodnostních sborech a v poslední tabulce je statistika porovnání plánovaných a maximálních získaných úrovní znalosti anglického jazyka dle normy STANAG 6001 podle TP na systemizovaných místech.

Statistika maximálních získaných úrovní znalosti anglického jazyka dle normy STANAG 6001 po hodnostních sborech

Hodnost	Bez znalosti			Stupeň 1			Stupeň 2			Stupeň 3			Stupeň 4			Celkem
	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem	Muži	Ženy	Celkem	
<i>1</i>	<i>3</i>	<i>4</i>	<i>5</i>	<i>6</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>9</i>	<i>10</i>	<i>11</i>	<i>12</i>	<i>13</i>	<i>14</i>	<i>15</i>	<i>16</i>	<i>17</i>	<i>18</i>
72 - pplk	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1
71 - mjr	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	0	1	0	0	0	2
64 - kpt	1	0	1	1	0	1	4	1	5	0	0	0	0	0	0	7
63 - npor	2	1	3	10	1	11	7	1	8	0	0	0	0	0	0	22
62 - por	1	0	1	6	1	7	6	1	7	0	0	0	0	0	0	15
61 - ppor	0	0	0	0	1	1	1	1	2	0	0	0	0	0	0	3
52 - prap	23	5	28	14	3	17	3	0	3	2	0	2	0	0	0	50
51 - pprap	20	3	23	21	2	23	1	0	1	0	0	0	0	0	0	47
44 - šrtm	5	0	5	2	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7
43 - nrtm	12	1	13	1	3	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	17
42 - rtm	115	3	118	10	3	13	2	0	2	0	0	0	0	0	0	133
41- rtn	108	2	110	1	1	2	2	1	3	0	0	0	0	0	0	115
99 – o.z.	1	3	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4
Celkem	288	18	306	66	15	81	28	5	33	3	0	3	0	0	0	423

Statistika porovnání plánovaných a maximálních získaných úrovní znalosti anglického jazyka dle normy STANAG 6001

		Stupeň znalosti	Splnění	Stupeň znalosti	Splnění	Stupeň znalosti	Splnění	Stupeň znalosti	Splnění	
		0		1		2		3		Celkový součet
Požadovaná úroveň	Typ osoby	Nesplňuje	Splňuje	Nesplňuje	Splňuje	Nesplňuje	Splňuje	Nesplňuje	Splňuje	
0	o.z.		4							4
	VZP		259		19		5			283
1111	VZP	64		8	22		9	1		104
2222	VZP	4		15		6	8	2		35
Celkový součet		68	263	23	41	6	22	3		426

Také bych neměl opomenout vzdělávání nadstandardní a to především účast na instruktorských kurzech v oblasti speciální tělesné přípravy, taktické přípravy, střelecké přípravy, které dalo vzniknout instruktorským týmům.

Snad už jen na závěr, upřímně obdivuji všechny ty, kteří se rozhodli studovat při zaměstnání ať už střední nebo vysokou školu a jsou ochotni obětovat svému vzdělání čas i peníze, ať už mají jasnou představu o svém působení v AČR nebo nikoliv. Myslím si, že obětovaná námaha čas i peníze se jim jistě v budoucnu zúročí.

Za personální skupinu 73.tpr

npor.Ing. Jiří Halík

Nezajdem
někam
studovat
tu matiku...
:-)

(www.maturita.cz)

Školení o minovém nebezpečí

Ve dnech 10. - 11. 2. 2009 proběhl kurz Školení o minovém nebezpečí v Bechyni. Měl jsem tu čest se ho účastnit, a vzhledem k tomu, že tyto školení provádím již několik let, čekal jsem, že to bude pro mne spíše opakování. Doba si však žádá změny, a tak i u minového nebezpečí se mnohé mění, a já jsem se dozvěděl mnoho nového.

Vojáci jezdí na mise do nových zemí, takže výklad, který byl aktuální před několika lety a zaměřen spíše na Bosnu a Kosovo je potřeba změnit. Rozdíly nebudou tak veliké, miny se chovají pořád stejně, ale přece jen se budou školení lišit, a to v tom, že se přizpůsobí a zaměří na konkrétní misi a zemi, kde budou naši vojáci působit, aby jejich adaptace na životní styl v jiné zemi byla co nejrychlejší a minimalizovaly se tak ztráty nejen

na technice, ale hlavně na životech.

I když se vojáci našeho praporu účastní školení o minovém nebezpečí průběžně celý rok, jsou tato zaměstnání prováděna hlavně teoreticky, což je nemůže na určité situace řádně připravit. Z tohoto důvodu budou prováděna i školení praktická, také nazývána slovem DRILY. Modelová situace - nedílná součást této drilové výuky, by měly vojákům přiblížit a osvětlit problémy, na které mohou narazit již ve výše zmiňovaných zahraničních misích, a v neposlední řadě si také vyzkouší praktickou činnost na vlastní kůži.

Jako první se Školení o minovém nebezpečí, podle „nového vzoru“, zúčastnila 3. tr, která se dne 18. 2. 2009 sešla na budově č. 4, kde absolvovala teoretickou přednášku. Po tomto dvouhodinovém výkladu se příslušníci 3. tr přemístili na Ženíjní metodické cvičiště, kde pro ně ženisté

z velitelské roty připravili tři stanoviště. První stanoviště bylo zaměřeno na vypíchávání se. Vojáci si zde mohli vyzkoušet dva způsoby, a to, vypíchávání stop pro rychlejší opuštění nebezpečného prostoru, a chodníku pro případ odnesení zraněného (jelikož je však počet příslušníků 3. tr nízký, bylo toto stanoviště zrušeno a vojáci si způsoby vypíchávání vyzkoušeli na jiném stanovišti.) Druhé stanoviště bylo připraveno pro pěší patroly. Vojáci se zde mohli setkat s nástrahami a zaminovaným územím, z něhož se měli za úkol dostat do bezpečného prostoru. Třetím

stanovištěm se stala příjezdová cesta na Ženijní metodické cvičiště, kde si vojáci vyzkoušeli činnost při neplánované zastávce, přičemž prováděli úkon 5/25 m, s kterým byli obeznámeni v teoretické přípravě. Dalším úkolem byla reakce na výbuch nastražené miny a následné opuštění nebezpečného místa. Na

stanovištích nechyběly různé příznaky, které napovídaly a upozorňovaly, že jde o nebezpečný prostor, aby tato improvizovaná označení nebezpečných prostorů dostali vojáci takřkajíc do oka.

Z mého pohledu bych školení pro 3. tr hodnotil kladně. Víím, že teď tankisté našeho útvaru obecně prochází určitou krizí a neví, jak to s nimi bude dále, přesto se na praktickém zaměstnání snažili, a i když to pro některé byla novinka a podobnou akci zažili poprvé, byl u nich vidět zájem. Je dobré, že se

mezi nimi objevili už i zkušené jedinci a šli svým kolegům příkladem. Samozřejmě se při vytvořených situacích dopouštěli chyb, které byly ovšem využity pro upřesnění daných postupů při činnosti v nebezpečných prostorech. Neustálým drilováním si časem osvojí základní dovednosti, které se jim v misích mohou hodit, jako např.: prvotní reakce; rozhodování „v poli“; smysly – zrak, hmat; vypíchání; první pomoc.

Text: pprap. Martin GIEL

Foto: rtn. Ondřej GREPL

51. mezinárodní vojenská pout' do Lurd

Duchovní služba AČR ve spolupráci s Vojenskými lázeňskými a rekreačními zařízeními zve vojáky z povolání, občanské zaměstnance MO a ozbrojených sil, případně i jejich rodinné příslušníky k účasti na 51. mezinárodní vojenské pouti do Lurd ve Francii ve dnech 15. až 17. května 2009.

Program pouti:

14.5.2009 - v předvečer pouti možnost účasti na bohoslužbě ve vojenském kostele sv. Jana Nepomuckého v Praze na Hradčanech. Ubytování v Praze individuální.

15.5.2009 - v ranních hodinách odlet z Prahy do Tarbes. Po příletu transfer do hotelu nebo stanového tábora, ubytování, ve večerních hodinách oficiální zahájení pouti.

16.5.2009 - dopoledne česká bohoslužba, odpoledne křížová cesta, požehnání nemocným, večer světelný průvod městem.

17.5.2009 - mezinárodní mše svatá, koncert vojenských hudeb, v odpoledních hodinách transfer na letiště a odlet do Prahy.

Termíny, závěrečné informace:

V případě dotazů na podmínky účasti na pouti se prosím obraťte na své vojenské kaplany nebo na tel.: 209 211, fax: 216 021

Řádně vyplněnou **přihlášku zašlete nejpozději do 27.3.2009** na adresu: Duchovní služba AČR, Vítězné nám. 5, 160 01 Praha 6.

Vybraní účastníci budou vyrozuměni Duchovní službou AČR nejpozději **do 15.4.2009**.

Bližší podmínky účasti najdete na

Zdroj: www.kaplani.army.cz

Provádění kontroly vojáků v době dočasné neschopnosti ke službě

Dnem 1.1.2009 mohou velitelé, náčelníci a ředitelé (dále jen „velitel“) vojenských útvarů, vojenských zařízení a organizačních útvarů Ministerstva obrany (dále jen „vojenský útvar“) vykonávat podle § 65 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, kontrolu vojáků z povolání v době dočasné neschopnosti ke službě.

Vojenský útvar je oprávněn

- a) **kontrolovat**, zda se dočasně služby neschopný voják služebně zařazený u tohoto vojenského útvaru **v období poskytování náhrady ve výši platu** zdržuje **v místě pobytu** a dodržuje rozsah a dobu **povolovaných vycházek**,
- b) vyžádat od ošetřujícího lékaře informaci o místě pobytu vojáka v době dočasné neschopnosti ke službě a o rozsahu a době povolených vycházek
- c) dát oddělení nemocenského pojištění Ministerstva obrany podnět ke kontrole důvodnosti trvání dočasné neschopnosti ke službě a ke kontrole dodržování režimu dočasné služby neschopného vojáka (dále jen „režim“), a to zpravidla po uplynutí doby, ve které může kontrolu vykonat sám.

Kontrolu vykonává voják nebo občanský zaměstnanec písemně pověřený velitelem k jejímu provedení.

Pokud po zhodnocení všech důkazů velitel útvaru shledá, že kontrolovaný voják porušil povinnosti, může mu s ohledem na závažnost porušení náhradu ve výši platu snížit nebo odejmout podle § 68 odst. 5 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. Při rozhodování o snížení nebo odejmutí náhrady postupuje podle části deváté zákona č. 221/1999 Sb.

Pokud velitelé zjistí porušení léčebného režimu dočasné služby neschopným vojákem **v období poskytování nemocenského**, oznámí to Ministerstvu obrany (*Ministerstvo obrany – 7542, oddělení nemocenského pojištění, náměstí Svobody 471, 160 00 Praha 6*), které je oprávněno vojákově snížit nebo odejmout nemocenské.

Podle § 64 odst. 1 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb. je **voják povinen umožnit pověřenému zaměstnanci zkontrolovat**, zda se **zdržuje v místě pobytu** a **dodržuje rozsah a dobu povolených vycházek**. Při kontrole je **voják povinen prokázat svou totožnost a předložit rozhodnutí** o vzniku dočasné pracovní neschopnosti.

Při provádění kontroly musí pověřený zaměstnanec respektovat práva na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a nedotknutelnost obydlí. Kontrolovaný voják však musí poskytnout nezbytnou součinnost k provedení kontroly.

Voják musí umožnit kontrolu, tzn. že musí **uvést úplnou adresu místa pobytu** v době dočasné neschopnosti ke službě tak, aby jej bylo možno na této adrese zkontrolovat. Každou změnu místa pobytu v době dočasné neschopnosti ke službě hlásit nejenom na POŠ, ale i na praporeční obvaziště. Pokud bude adresa neúplná, což způsobí, že nebude možné vykonat kontrolu, lze dovozovat, že voják porušil příslušný režim. Obdobně musí voják **opatřit byt jmenovkou nebo zvonkem** (zejména v bytových domech, kde není možný přímý přístup k bytu). Pokud dveře či zvonky u bytového domu nebudou označeny jeho jmenovkou (např. voják se bude v době dočasné neschopnosti zdržovat v bytě přítelkyně), **musí uvést u koho se bude zdržovat**.

Vojenský útvar zasílá jeden výtisk záznamu o provedení kontroly dodržování povinností dočasně služby neschopného vojáka oddělení nemocenského pojištění Ministerstva obrany. Jestliže bude zjištěno

porušení povinností zvláště závažným způsobem, může ministerstvo uložit vojákovi pokutu až do výše 20 000 Kč. Pokuta může být uložena i tehdy, jestliže velitel útvaru vojákovi za totéž porušení režimu snížil nebo zcela odejmul náhradu ve výši platu.

Ministerstvo obrany, jako orgán nemocenského pojištění pro vojáky z povolání, může též vojákovi uložit za nesplnění povinností součinnosti při kontrole dodržování režimu v době dočasné neschopnosti ke službě pořádkovou pokutu do výše 10 000 Kč.

Vojenskému útvaru se neoznamuje diagnóza onemocnění. Nemůže proto posoudit, zda voják dodržuje léčebný režim stanovený ošetřujícím lékařem. Pokud však pověřený zaměstnanec při kontrole zjistí, že se voják sice zdržuje na správném místě nebo dodržuje vycházky, ale zcela zjevně porušuje léčebný režim (např. je **opilý nebo pracuje**), oznámí to ošetřujícímu lékaři, který může přijmout další opatření.

Pro zájemce přinášíme přehled kurzů BNAET v roce 2009

1. Basic Instructor Training Course (ITC)

(Základní kurz výcviku instruktorů)

Cíl: poskytnout instruktorům potřebné a nutné znalosti ve výcviku vojáků základní vojenské služby, kontraktovaných příslušníků ozbrojených sil či profesionálních vojáků

Četnost: tři kurzy ročně.

Délka: 6 týdnů

Maximální počet uchazečů: 33 studentů (poddůstojník - kapitán)

Termíny: 12. 1. - 20. 2., 4. 5. - 12. 6., 24. 8. - 2. 10. 2009

2. Multinational Peace Support Operations Instructor Training Course (MPSOITC)

(Kurz multinárodních operací na podporu míru)

Cíl: vycvičit důstojníky a poddůstojnický sbor v plánování, vedení a kontrole kurzů na podporu míru v jejich vlastních zemích

Četnost: tři kurzy ročně

Délka: 6 týdnů

Maximální počet uchazečů: 33 studentů (poddůstojník - kapitán)

Termíny: 16. 2. - 27. 3., 25. 5. - 3. 6., 5. 10. - 13. 11. 2009

3. Junior Commanders' Leadership Course (JCLC)

(Kurz instruktorů velení a řízení)

Cíl: rozvoj velitelských a řídicích schopností mladých velitelů s důrazem na zařazení do multinárodních operací na podporu míru

Četnost: dva kurzy ročně

Délka: 4 týdny

Maximální počet uchazečů: 33 studentů (poddůstojník - kapitán)

Termíny: 9. 3. - 3. 4., 22. 6. - 17. 7. 2009

4. Military Observer Training Course (MILOB)

(Kurz vojenských pozorovatelů poprvé)

Cíl: připravit důstojníky na funkce vojenských pozorovatelů v multinárodních operacích na podporu míru

Četnost: jeden kurz ročně

Délka: 3 týdny

Maximální počet uchazečů: 33 studentů (poddůstojník - kapitán)

Sportovní zápolení příslušníků velitelské roty

Šest desítek sportovců z velitelské roty se dne 13.2.2009 na Šibeníku v Olomouci zúčastnilo sportovního dne velitele velitelské roty. Po krátkém zahájení zástupcem velitele roty por.Bartošem následovalo vedoucím praporčíkem prap.Golou upřesnění pravidel jednotlivých soutěží.

Tentokrát se soutěžilo v turnaji ve stolním tenise a v šipkách. Dále sportovci mohli využít saunu a posilovnu. Prvenství ve stolním tenise si nakonec odnesla rtn.Doubravová a v šipkách por.Maršálková. Souběžně s tímto sportovním dnem se konal také turnaj ve futsale. Podobně jako v předchozích obdobích, se jej zúčastnilo mužstvo štábu praporu, roty logistiky a velitelskou rotu reprezentovali dvě smíšená mužstva. Herní výkony některých hráčů si nijak nezahladilo z výkonů "profiků". Na třetím místě skončili hráči štábu praporu, družstvo z roty logistiky se umístilo druhé. Na prvním místě se umístilo jedno ze smíšených mužstev velitelské roty v čele s kapitánem rtn. Kovaříkem. První sportovní den v tomto roce je tedy již minulostí, ale příslušníci roty se mohou těšit již na ten příští, který se bude konat v dalším čtvrtletí.

Text a foto: prap Lubomír Gola

A pak že běh a jízda na kole není kolektivním sportem ☺

Tlumok

Dovolte, abych se představil. Jmenuji se Tlumok velký pro průzkumníky. Jsem vyroben ze 100 % z polyamidu v potisku zeleném vz. 95 AČR. Dlouhou dobu od výroby jsem ležel v armádních skladech. Nechci si stěžovat, bylo tam docela teplo a čisto. Prostě pohoda klídek. Až nastal ten den „D“, kdy jsem byl ze skladu vydán svému novému majiteli. Při výdeji jsem od skladníka zaslechl, že mě čeká dlouhá cesta na asijský kontinent. Strašně moc jsem se těšil, až vyrazím do světa. Moje první cesta byla do malé posádky v podhůří Oderských vrchů. Můj nový majitel mi však oznámil, že moje služby nebude potřebovat. No co říct, bylo mi to docela líto. Protože jsem dost velký a do skříně jsem se už nevešel, uložil mě na skříně a zamkl v místnosti.

Byl jsem tam sám, ale nebál jsem se. Měl jsem pěkný výhled a bylo to tam docela hezké. Z okna jsem pozoroval nástupiště a z chodby jsem slyšel specifický hluk vojenské jednotky. Takhle pohodově jsem si užíval několik dnů, týdnů, měsíců ... přesně nevím, už si to nepamatuji. Jednou takhle slyším zaráchocení zámku ve dveřích, zpozorněl jsem. Koukám ze skříně, ale můj majitel to není. Chci křičet, ale není tu nikdo, kdo by mě slyšel. Bere mě cizí člověk a odnáší pryč...

Ted' už mám nového majitele. Doufám, že mu budu sloužit stejně dobře, jako jsem chtěl sloužit svému prvnímu majiteli.

Napadá mě jedna myšlenka. Všichni majitelé tlumoku nejsou a ani nebudou kamarádi. Raději tedy použiji slovo kolegové.

Tak se ptám, dokáže tento kolega krýt palbou ze své zbraně další kolegy, poskytnout jim první pomoc, rozdělit se o poslední jídlo, vodu a další materiál v boji, když se chová takhle v normálním životě v posádce? Nebo bude dále šacovat a brát výstroj svým kolegům? Tento příběh se opravdu stal a Tlumok se rozhodl, že tento příběh sdělí všem.

Hraničáři od Hlučína v Ostravské operaci na jaře 1945

Březen 1939 neznamenal jen zánik Československé republiky, ale i likvidaci celé její armády, která takřka do osudu země nemohla zasáhnout. Je nesporným faktem, že v ranních hodinách 14. března 1939 se proti postupující Maďarské armádě, která zahájila okupaci Podkarpatské Rusi, se postavila na odpor 12. divize, na Moravě pak téhož dne večer vojáci 3. praporu pěšího pluku 8 v Místku, kteří se bránili proti postupu jednotek Wehrmachtu, ale to bylo z jinak hrdé armády, která tak skvěle v září 1938 mobilizovala pro obranu republiky, vše.

Tisíce občanů odešlo do zahraničí. Velkou část tehdejších emigrantů tvořili vojáci, především mladí důstojníci a rotmistři a bývalý legionáři ve vyšších hodnostech. První „Zahranichní vojenská skupina československá“ vznikla v Polsku, v Krakově, při konzulátu. Polská vláda, která uznala Slovenský stát a podcenila nebezpečí ze strany Německa, neumožnila vznik samostatné československé jednotky na svém území, stejně jako vláda francouzská ve Francii. Bylo totiž nemožné a zahraničněpoliticky neúnosné v době míru vytvářet armádu neexistujícího státního útvaru. Teprve po vleklém jednání a nátlaku československých diplomatických představitelů ve Francii a Velké Británii vyhradila francouzská vláda téměř 4000 míst ve své Cizinecké legii a v zámořském vojsku pro naše vojáky. Byla to jediná možnost, jak uchovat kvalifikované vojenské kádry pro předpokládaný blížící se válečný konflikt, kterému mnoho evropských politiků nechtělo uvěřit. V době od 22. května až 21. srpna 1939 byli naši vojáci postupně přesunuti celkem šesti lodními transporty z Polska do Francie. Do Cizinecké legie byli zařazeni se závazkem na pět let v podstatě nižších hodnostech, než které měli doma. I záložní důstojníci, rotmistři a poddůstojníci museli absolvovat běžný a velice tvrdý výcvik mužstva. V poněkud lepší situaci byli někteří letci, kteří byli začleněni do koloniálního letectva. Teprve vypuknutí války 1. září 1939 umožnilo organizovat československé jednotky ve Francii.

Pokud jsem okrajově hovořil o vzniku jednotek na západě, je vhodné si zmínit i o vzniku jednotek na východě a to v Sovětském svazu. Po vypuknutí války 1. září 1939 se čs. dobrovolníci v Polsku přesunuli z Malých Bronowic do výcvikového tábora v Leszné, kde generál L. Prchala chtěl podle dohody s polským generálním štábem vybudovat smíšenou čs. brigádu. Pod velením pplk. L. Svobody tu byl zahájen výcvik, ale vzhledem k rychlému postupu německé armády byl tábor evakuován na východ a naši vojáci, aniž by zasáhli vážně do bojů, ustupovali do jihovýchodního cípu Polska. Část z nich přešla přes rumunské hranice a skupina pod velením pplk. L. Svobody navázala styk s postupující Rudou armádou, která na základě tajné dohody s Německem zahájila 17. září obsazování východní části Polska. Na stránkách dějepisu se pak uvádělo, že Sovětský svaz tímto krokem chtěl ochránit tamní obyvatelstvo před Hitlerem, ale ve skutečnosti Sověti zabrali část území o které přišlo Rusko na sklonku 1. světové války.

Československé skupiny i jednotlivý uprchlíci, byli soustřeďováni do kláštera v Suzdal, odkud se postupně jednotlivými transporty přes Istanbul snažili dostat na západní bojiště Francie. Na základě dohody z 18. července 1941 se začala v SSSR tvořit čs. vojenská jednotka, jejíž základem byli příslušníci polského legionu v Suzdal, interbrigadisté ze Španělska, Češi a Slováci žijící na území SSSR. Velkou posilou bylo propuštění uvězněných utečenců z bývalého území Československa, Podkarpatské Rusi a to z pracovních táborů, kam byli odesíláni s trestem tři roky vězení za neoprávněné překročení hranic SSSR. Další posilou pak byli vojáci Slovenské armády, kteří se dostali na východní frontu a přeběhli na sovětskou stranu. Za největší příliv dobrovolníků lze považovat nástup Volyňských Čechů počátkem roku 1944, když se fronta dostala na území Volyně, kde žila silná česká menšina od 19. století.

V březnu 1945 zahájil 4. ukrajinský front útok s cílem dosáhnout Moravskou Ostravu, která stále ještě produkovala suroviny pro Německý zbrojní průmysl. V našich dějinách považujeme tuto operaci za největší bitvu za období druhé světové války na našem území. Do této bitvy zasáhly i naše jednotky, které byly začleněny v sestavách Rudé armády a jejich bojové zásluhy byly nesporné a nedaly se přehlédnout. Bohužel, po roce 1948 dochází k určitému zkreslování a ideologickému zneužívání některých faktů a údajů.

Naprostou ukázkovým příkladem ideologického zneužití této bitvy je tvrzení, že v této bitvě na jaře 1945 museli bývalý vojáci, kteří v roce 1938 měli bránit bývalá čs. opevnění, dobývat tyto pevnosti

zpět. Bohužel, tento údaj jsem uvedl i do publikace **Hraničáři od Hlučina** a proto bych se chtěl k tomu to problému vrátit a objasnit jej.

V sestavě 4. ukrajinského frontu, který útočil na Moravskou Ostravu byly skutečně čs. jednotky a to v 38. armádě to byla 1. čs. samostatná tanková brigáda a v 8. letecké armádě pak 1. československá smíšená letecká divize. Pokud budeme skutečně hledat bývalé vojáky nebo důstojníky z rozpuštěného hraničářského pluku 4, který na podzim 1938 byl rozmístěn v objektech těžkého opevnění od Bohumína až za Opavu, nalezneme pouze jednoho jediného muže, kterým byl Emanuel Šrámek.

Osud Emanuela Šrámka je více než zajímavý, v srpnu 1936 přichází do Háj ve Slezsku k strážnímu praporu II, kde 12. srpna téhož roku vzniká 2. strážní rota. Náplň roty je více než jasná, střežit výstavbu těžkého opevnění v oblasti Smolkovské tvrze a rozestavěné linie těžkého opevnění ve směru ke Kozmicím. Zde slouží jako velitel čtyř až do srpna 1937, kdy vzniká hraničářský pluk 4 a je odvelen k jeho I. praporu do Koblova. Zde se pohybuje v celém úseku tohoto praporu, který obsazoval pěchotní sruby MO – S 2 U školy až MO – S 17 Štípky a za mobilizace v září 1938 se stává velitelem pěchotního srubu MO – S 9 Bažantnice. Po rozbití republiky odchází do Polska a dále pak do Cizinecké legie. Po vypuknutí války bojuje ve Francii a po jejím pádu se dostává do Velké Británie. Koncem roku 1944 přichází na východní frontu k 1. čs. samostatné tankové brigádě, kde se stává velitelem motorizovanému praporu samopalníků, 24. března 1945 v hodnosti štábního kapitána se stává velitelem 3. tankového praporu po hrdinovi SSSR Richardu Tesařkovi, který byl odvelen k prozatímní jednotce hradní stráže. Byl to skutečně jediný důstojník hraničářského pluku 4, který na jaře 1945 postupoval proti bývalé linii těžkého opevnění na Ostravsku, v řadách mužstva nebo poddůstojníků nebyl bohužel nikdo! V naprosté většině v řadách 1. čs. samostatné tankové brigády byli krajané z Volyně, Rusíni z Podkarpatské Rusi a Slováci.

Velmi často se hovořilo o bývalém veliteli hraničářského pluku 4, plk. pěch. Janu Satorie, který se měl v řadách 1. čs. armádního sboru zúčastnit bojů na východní frontě. Důstojník tohoto jména se tam skutečně v roce 1945 vyskytoval, ale jednalo se o pouhou shodu jmen. Ovšem, bylo to ironií osudu, že skutečný plk. pěch. Jan Satorie a bývalý velitel hraničářského pluku 4, se do zahraničního odboje nedostal. V létě roku 1939 vyzval divizní generál Ingr z Londýna přes kurýra do Protektorátu plk. pěch. Jana Satorieho, s výzvou, aby odešel do zahraničí za účelem formování nové československé jednotky. Naprostou náhodou onen kurýr 17. července 1939 oslovil jiného plk. pěch. Jana Satorieho, který před rozpadem státu sloužil v pěchotním učilišti v Milovicích a nikoliv u hraničářského pluku 4 v Hlučíně. Ten výzvu bez odkladu přijal a 21. července téhož roku u Českého Těšína překročil hranici. Omyl ke kterému došlo, divizní generál Ingr zjistil až v Londýně, když mu plk. pěch. Jan Satorie svůj hlásil příchod. Později se pak tento důstojník dostává na východní frontu a v bojích o Ružomberok v zimě 1945 velí 3. brigádě 1. čs. armádního sboru. Skutečný velitel hraničářského pluku tak zůstal po celou dobu války v obsazené republice a za své působení u hraničářského pluku 4 je vyslýchám Gestapem mimo jiné v souvislosti s vyklizením části zámku v Šilheřovicích po vyhlášení všeobecné mobilizace v září 1938 na kterém se podílel hraničářský prapor I., který byl dislokován v Koblově.

Na útočném směru Moravské Ostravy nebyl nasazen celý 1. čs. armádní sbor, ale pouze jeho 1. čs. samostatná tanková brigáda a 1. čs. smíšená letecká divize, ale hlavní tíhu bojů nesla z těchto dvou jednotek především tanková brigáda, která pak skutečně utrpěla značné ztráty na technice, ale i lidech. Musím však zdůraznit, že tyto ztráty nezpříčinilo bývalé čs. opevnění jak se často uvádí a přerostlo v mýtus a legendu, ale velké množství nasazených tanků, děl a pancerařů ze strany bránících se Němců. Tanková brigáda bylo složena z velkého množství Rusínů z Podkarpatské Rusi, kteří byli dříve občany Československé republiky a Volyňských Čechů, kteří se neměli jak dostat k pevnostním jednotkám v roce 1938 a navíc jednalo se o ročníky 1918 až 1928, takže nemohli být v roce 1938 ani odvedeni. Jen několik důstojníků bylo z předválečné čs. armády a pouze jediný sloužil v roce 1938 u hraničářského pluku 4.

Na stránkách Novodobých fortifikací v čísle 2/1999 byla zmínka o článku Ing. Milana Kopeckého, který na stránkách časopisu Historie a plastikové modelářství popsal velmi pečlivě činnost 1. čs. samostatné tankové brigády v ostravské a pražské operaci. Jedná se o velmi kvalitní článek a jediný, co mu lze vytknout, je část textu, kde se zmiňuje o Emanuelu Šrámkovi a kde uvádí následující;

Velitel frontu A.I. Jeremenko rozhodl, že se linii opevnění pokusí prorazit na několika předem k tomu vybraných úsecích. Při určení těchto míst se rozhodujícím způsobem uplatnili důstojníci 1. čs. armádního sboru, kteří v těchto místech sloužili před válkou a znali systém bývalých čs. opevnění. Velitel 3. tankového praporu Emanuel Šrámek upozornil mj. na absenci pěchotního srubu MO – 35 /mezi sruby MO – S 34 Štěrkovna u Dolního Benešova a MO – S 36 U Opavice u mlýna v Háji ve Slezsku/ i na vhodná místa pro

použití tanků v této mezeře, což společně se skupinou sovětských důstojníků od dělostřelectva a ženijního vojska na místě ověřil. Při tomto průzkumu se nepozorovaně proplížili až na několik desítek metrů od střílen srubu č. 34.

Autor čerpal pro svoji práci z knihy Československé tankové vojsko v SSSR, kde plk.v.v. Emanuel Šrámek uvedl své vzpomínky. Ovšem, text je poněkud odlišný od toho, co bylo uvedeno v HPM a na základě čerpání pramenů z publikace Ing. Josefa Durčáka Opevňování Ostravska v letech 1935 až 1938, provedl Ing. Kopecký úpravu podle svého uvážení. Emanuel Šrámek totiž vůbec neuváděl čísla objektů pod Smolkovskou tvrzí tehdejšího kozmického stavebního podúseku, ale čísla samotné tvrže. Navíc Emanuel Šrámek uvedl, že nebyl postaven objekt č. 41 a ne č. 35.

I když skutečně Emanuel Šrámek v letech 1936 až 1937 sloužil v Háji ve Slezsku u 2. strážní roty, nemohl jako poručík pěchoty mít tak dokonalý přehled, že by věděl o vynechání jednoho pěchotního srubu a ještě konkrétně s číslem MO – S 35. O taktických záměrech výstavby těžkého opevnění vědělo jen několik důstojníků na ŽSV II v Hlučíně, ale nikoliv poručík pěchoty u 2. strážní roty. Sami důstojníci ŽSV II, konkrétně por. stav. Jindřich Czeniek, který sloužil na 4. stavebním podúseku, připouští, že oni sami nebyli dostatečně informováni o průběhu výstavby a to byl i případ nepostaveného objektu MO – S 35. V tomto případě by pak Emanuel Šrámek musel vědět o chybějících objektech OP – S 1 až 5, které se měly vybudovat vlevo od tvrže Smolkov a o tomto s generálem Jeremenkem nehovořil, i když jej na přítomnost tvrže Smolkov dostatečně upozorňoval.

Pokud by se původní záměr pro dobití ostravské pánve povedl a úder ve směru na Český Těšín byl úspěšný, nikdy by na bývalé těžké opevnění Sověti nenarazili, ale situace se vyvinula trochu jinak. Ani další úder ve směru na Bohumín nebyl úspěšný ale i tak by tamní objekty stály přece jen trochu stranou plánovaného útoku. Rovněž další úder na Tunskirch za kterým už byla linie těžkého opevnění s objekty kolem Hlučina byl neúspěšný. Další postup našich tanků ve směru na opevnění již byl úspěšný a přiblížili se k němu od Zábřehu. Ale tam se směr útoku otočil vpravo na Kravaře a s prvním objektem se setkali až před Štítinou a to **OP – S 6 Na zbytkovém**. Ovšem tento objekt nijak neovlivnil útok tanků, který byl veden hned ze třech směrů a jeho odpor byl tak zanedbatelný. Daleko větší boje pak probíhaly v samotné obci Štítina s využitím vodních příkopů, nikoliv u těžkého opevnění. Muzeum, které pak později vzniklo u tohoto objektu se šesti tanky mělo připomínat společný boj našich a sovětských tanků proti bývalému opevnění, ale byla to spíše politická propaganda. Ale je nesporným faktem, že zkušenosti, které bývalý poručík pěchoty Emanuel Šrámek měl ze služby na těžkém opevnění v roce 1938 byly pro Sověty přínosem, ale na druhé straně, toto opevnění nebylo pro Rudou armádu žádnou vážnou překážkou, která by je měla zastavit ve svém válečném tažení Evropou.

Popsat osudy několika posledních čs. tanků, které se dostali až ke Štítině a Mokřým Lazcům by překročilo rámec celé této publikace. Je zřejmé, že využití opevnění v roce 1945 je jedna velká legenda a tak slova o silné obraně a krveprolití bývalých obránců pevností, kteří museli své pevnosti dobívat zpět jsou jen slova plná zkreslení tehdejší situace a důkladně pak využita po roce 1948, kdy to mělo svůj účel. Tento fakt zcela zjevně zasahoval i do publikované literatury na téma Ostravská operace, která pak vycházela po roce 1948 a pro neinformovanost samotných autorů dochází k mylným domněnkám i dále po roce 1989. Mnozí z nás ale tuto legendu rádi poslouchají, otázka je, když máme tak dokonale trž zavalen odbornými publikacemi o opevnění, zda by to vůbec někoho zajímalo, jak to skutečně bylo.

Co se týče názoru na čs. opevnění v roce 1945 ze strany Sovětů, existuje citace generála A.I. Jeremenka, velitele 4. ukrajinského frontu, která však není příliš objektivní. Zcela jistě by do celého problému mohl vnést světlo některý z bývalých důstojníků Rudé armády, kteří na toto opevnění narazili v boji. Skutečně se podařilo takového muže najít a byl to kapitán Alexandrovič Evgenij Ivanov, který sloužil v 6. inženýrsko-ženijní brigádě, která v rámci 1. gardové armády útočila ve směru na Hlučín. Právě kapitán Ivanov byl pověřen velitelem speciální roty, která útočila na těžké opevnění. Tehdy po provedení akce musel kapitán Ivanov zpracovat písemnou zprávu o celé akci a pořídil i několik fotografií podle kterých se podařilo po mnoha letech určit i místo, kde byl útok proveden. Tento zápis zcela jasně ukazuje, že opevnění nebylo pro Sověty žádnou vážnou překážkou a průběh tohoto boje byl spíše komický než tvrdý oříšek s desítkami mrtvých vojáků na obou stranách.

Text: Martin Vanňourek

KOLOVÝ NAKLADAČ KN-251

Kolový nakladač KN-251 je speciální dvounápravové vozidlo s univerzálním použitím. Je určeno k provádění nejrůznějších ženíjních prací, např. k budování postavení jednotek v obraně, velitelsko-pozorovacích stanovišť a k nejrůznějším úpravám terénu. Díky mohutné konstrukci lze tento stroj použít i ke zvedání a převážení těžkých břemen na krátké vzdálenosti, nouzově i jako vlečné vozidlo. Je postaven na kloubovém rámu, jenž umožňuje práci nakladače na relativně malém prostoru. K pohonu je použito diesellového motoru LIAZ M 637. Pohon a ovládání nakladače jsou hydraulické. Do používání armády byl KN-251 zaveden v roce 1978.

TECHNICKÉ PARAMETRY

Všeobecné údaje

Celková hmotnost	24 930 kg
Délka vč. pracovní lopaty	9 200 mm
Šířka vč. pracovní lopaty	3 150 mm
Výška se sklopenou pracovní lopatou	3 880 mm
Výška se zdviženou pracovní lopatou	4 100 mm
Motor	LIAZ M 637
Výkon motoru	169 kW
Max. rychlost na komunikaci	40 km/h
Objem lopaty	2,6 m ³
Nosnost v lopatě	7 000 kg
Výkon při těžbě střední zeminy	150 m ³ / hod
Výkon při nakládání zeminy	200 m ³ / hod
Výkon při hloubení zákopů	100 m ³ / hod

PŘEPRAVNÍK KONTEJNERŮ T815 8x8 MULTILIFT MK IV

Automobil T815 8x8 MULTILIFT je hydraulické nakládací, vykládací a transportní zařízení. Nakladač umožňuje nakládku a vykládku kontejneru za vozidlo pomocí adaptéru (H-rámu), např. kontejnerů ISO, případně bez něj, např. materiálu (techniky) uloženého na plošinách typu Flatrack 20'.

TECHNICKÉ PARAMETRY

Všeobecné údaje

Hmotnost	32 000 kg
Délka bez kontejneru	8 630 mm
Šířka bez kontejneru	2 500 mm
Výška bez (přes hák)	3 230 mm
Světlá výška	275 mm
Motor	T3B-928.70
Počet válců	8 do V
Objem válců	12 667 cm ³
Maximální výkon	255 kW
Spotřeba paliva silnice/terén	54 / 75 l/100km

Nástavba

Typ	Multilift MK IV
Hmotnost nakladače včetně příslušenství	3 100 kg
Užitečná manipulační hmotnost	16 500 kg
Rychlost nakládky / vykládky	25 / 33 sekund

MOSTNÍ TANK MT-55A

Mostní tank MT-55A je speciálně upravený podvozek středního tanku T-55A, který je místo bojové věže doplněn speciálním pokládacím zařízením. Upravený podvozek T-55A se liší pouze uspořádáním jednotlivých skupin v bojovém prostoru. Mostní tank je určen k snadnému a rychlému přemostění protitankových zátarasů (příkopů) a jiných překážek s cílem usnadnit jejich překonání mechanizovaným a tankovým jednotkám. Pokládací ústrojí je ovládáno soustavou hydraulických válců, kdy rozvaděč hydraulického oleje, umístěný uvnitř vozidla, lze ovládat ručně pomocí pák nebo automaticky pomocí elektrických impulsů jednotlivých sekcí výstroje. Tlak kapaliny je zabezpečován vysokotlakými pístovými čerpadly, poháněnými tankovým motorem. Všechna ústrojí MT-55 určená k pokládání a nakládání mostu lze osádkou ovládat zevnitř tanku a s uzavřenými příklopy. Při pokládce mostu na překážku dochází k jeho překlápění vpřed a současnému rozevírání.

TECHNICKÉ PARAMETRY

Všeobecné údaje

Pohotovostní hmotnost	36 000 kg
Délka tanku s naloženým mostem	9 880 mm
Délka tanku bez mostu	8 450 mm
Šířka tanku s naloženým mostem	3 300 mm
Šířka tanku bez mostu	3 270 mm
Výška tanku s naloženým mostem	3 350 mm
Výška tanku bez mostu	2 800 mm
Rychlost jízdy po komunikaci	do 50 km/h
Maximální délka mostu	18 000 mm
Maximální šířka mostu	3 300 mm
Hmotnost mostu	6 500 kg
Nosnost mostu	do 50 t
Obsluha	2 osoby
Čas potřebný pro položení mostu	3 minuty
Čas potřebný pro naložení mostu	5 až 8 minut

Text: . Bc. Helík Tomáš

Redakční rada:

šéfredaktor: prap. Vladimír Blažek
zástupce šéfredaktora: prap. Michal Sládek
grafická pomoc: nrtm. Petr Stach
odborná pomoc: pprap. Helena Suralová

redakce.pasovec@gmail.com

garanti:

prap. Michal , prap. Peter Kost , prap. Petr Navrátil , prap. René Dán , prap. Lubomír Gola prap. Petr Horák

Časopis Pásovec je projektem 73. tankového projektu, neprochází jazykovou úpravou a je neprodejný.

Naleznete ho na adrese

www.73tankovyprapor.army.cz

Redakční rada nenese odpovědnost za příspěvky.